

Improvisacions imprevistes

"Vostè mai no sabrà què veurà! Ells tampoc no saben què faran!" Aquest reclam publicitari defineix perfectament la singular naturalesa d'*Imprebis*, un muntatge creat originalment pel director francès Michel López que va tenir molt d'èxit en la cartellera teatral de París.

Conegut per les seues investigacions dins del camp de la improvisació, Michel López va concebre un espectacle creat directament davant del públic en un escenari buit. En aquest treball d'improvisació tan sols participen dos actors, un director d'escena, un músic i un il·luminador. Abans de començar la funció, els espectadors escriuen en una butlleta la paraula, idea o frase que voldrien veure escenificada i la dipositen en una àmfora. L'espectacle consistirà en la representació durant una hora i quinze minuts d'unes quinze propostes del públic escollides a l'atzar. Una vegada s'ha anunciat el tema, el director d'escena parla durant trenta segons amb els dos actors per a suggerir el plantejament dramàtic de la improvisació. Durant el temps d'espera, un músic distrau els espectadors amb versions humorístiques de cançons populars. La durada de cada escena pot variar de 10 segons a 10 minuts i tant el músic com l'il·luminador poden afegir lliurement efectes sonors o lumínics a l'actuació. Per a enriquir més l'espectacle, certes escenes poden ser representades segons l'estil d'un autor o gènere teatral determinat. Beckett, Shakespeare, Arnieches, Kafka o Tennessee Williams poden ser els autors emprats per desenvolupar una situació dramàtica. El timbre d'un despertador anuncia la fi de l'obra.

Els protagonistes d'*Imprebis* són els actors Carles Castillo i Carles Montoliu; el director d'escena, Santiago Sánchez; el músic, Àngel Estellés i l'escenògraf, Kique Manas. Tots cinc han aconseguit un espectacle molt divertit i d'una gran versatilitat. La perfecta coordinació d'aquest equip possibilita que qualsevol proposta del públic siga transformada ràpidament en una dramatització plena d'originalitat. Els temes sol·licitats estan relacionats normalment amb el sexe, la política i els temes d'actualitat, però també poden ser simplement una idea filosòfica, una frase cèlebre, un desig o un joc de paraules. "Un dia a l'institut", "infidelitat matrimonial", "els bous", "el suïcidi col·lectiu", "violència i acció a l'estil futurista" o "la tia Paca" foren alguns dels temes representats per Carles Castillo i Carles Montoliu en una sessió de vesprada davant un públic majoritàriament adolescent.

Un dels grans èxits de públic de la temporada teatral ha estat 'Imprebis', un espectacle on dos actors improvisen escenes demanades pels espectadors amb l'ajuda d'un director d'escena, un escenògraf i un músic.

Estrenada a principis de febrer a la Sala Arnieches d'Alacant, aquesta coproducció de la companyia teatral l'Om i Teatres de la Generalitat Valenciana constitueix un dels grans èxits de públic de les últimes temporades. Durant la primavera de 1994, més de 7.000 espectadors acudiren al Teatre Talia de València per a veure l'espectacle. Després de visitar diverses poblacions valencianes i d'una excel·lent acollida al Teatreneu de Barcelona, *Imprebis* tornà a València a finals de novembre per repetir les xifres d'assistència de públic de la primera temporada. Deu mesos després de la seua estrena i a punt de complir les 150 representacions, l'obra encara és capaç d'esgotar les localitats en totes les funcions del Talia. Els cinc protagonistes de l'espectacle, però, ja tenen programat el calendari d'actuacions per diverses ciutats catalanes que s'inicia el mes de gener. És l'única qüestió que no pot deixar-se a la improvisació.

—*Com va sorgir la idea de fer Imprebis a València?*

—SANTIAGO SÀNCHEZ: Arran del treball que fèiem des de feia temps sobre la improvisació, tinguérem l'oportunitat d'entrar en contacte amb Michel López, el creador de l'espectacle original, quan donava un curs de teatre a València. Després vaig tenir l'oportunitat d'assistir a l'estrena de la seua obra a París. Era un treball totalment innovador, inèdit al nostre país. Vaig pensar que calia portar Michel López per a fer l'obra ací. En tot cas, hem fet un *Imprebis* amb un resultat final que difereix de l'original perquè l'hem fet nostre i l'hem adaptat a la nostra cultura.

—*Com explicaríeu l'èxit de públic?*

—CARLES CASTILLO: És un espectacle sense parany. No hi ha decorats ni disfresses. Es tracta d'una mena de cambra negra. El públic pot veure escenificat durant cinc o deu minuts allò que ha escrit en un paper i això sempre comporta una satisfacció. Treballem directament amb els espectadors que són en certa manera els autors de l'espectacle. El fet de recrear de forma immediata una situació qualsevol crida, sens dubte, l'atenció del públic.

—SANTIAGO SÀNCHEZ: Molta gent jove ha trobat una relació directa amb el teatre a través del nostre espectacle. Es tracta de gent que normalment no s'acosta a les sales teatrals, però que ha tornat quatre o cinc vegades a veure l'obra.

—*Per representar temes d'actualitat heu de llegir diàriament els periòdics o veure els informatius de la televisió?*

—CARLES MONTOLIU: Sempre intentem estar informats. A vegades, durant el sopar, parlem d'alguna notícia i en plantegem les possibilitats. Dins l'equip, però, cadascú té les seues idees i això és en definitiva el que surt diàriament a l'escenari.

—*Quin és el plantejament de la música que acompanya les representacions?*

—ANGEL ESTELLÉS: Qualsevol cançó escoltada a la ràdio o al carrer pot aprofitar per a l'espectacle. No hi ha un repertori fix.

—*Varia també la il·luminació de l'escenari?*

—KIQUE MANAS: Sí, intentem canviar els efectes de llum en cada representació perquè no ens acostumem a una il·luminació determinada. Es tracta d'introduir sempre alguna sorpresa dins de les limitacions tècniques de cada sala teatral.

—*Certs temes són representats segons l'estil característic d'un determinat autor teatral, per què heu introduït aquesta variant?*

—SANTIAGO SANCHEZ: Es tracta d'afegir un element més de risc perquè l'espectacle mantinga un punt d'incertesa. D'altra banda, per a nosaltres és molt satisfactori veure com la gent pot començar a descobrir autors importants com Samuel Beckett o Tennessee Williams a través d'una obra divertida. La intenció de Michel López no era simplement didàctica, també volia introduir un repte interpretatiu. Els actors han d'estar preparats per a cantar òpera,

'Els protagonistes d'"Imprebis", al ple: Àngel Estellés, músic, Kique Manas, escenògraf, Carles Castillo, actor, Carles Montoliu, actor, i Santiago Sánchez, director d'escena. Tots cinc han aconseguit un espectacle molt divertit i d'una gran versatilitat. La perfecta coordinació d'aquest equip possibilita que qualsevol proposta del públic siga transformada ràpidament en una dramatització plena d'originalitat.

realitzar paròdies de teatre clàssic o ballar dansa contemporània.

—*L'obra ja ha estat representada a València i Barcelona, heu trobat alguna diferència en la resposta del públic?*

—CARLES CASTILLO: Tots els públics són diferents i cada representació és totalment diferent. Nosaltres coneixem millor el tipus d'humor de València, però no volem fer simplement allò que pot funcionar amb un determinat públic. Per això l'espectacle vol anar a vegades més enllà de la rialla. Quan estrenarem l'obra a Barcelona, no sabem exactament com reaccionaria la gent davant l'espectacle. Afortunadament, la nostra concepció de l'humor ha estat molt ben rebuda a Barcelona però també a altres ciutats catalanes com Reus.

—*Després de les representacions a València, en quines ciutats teniu previst actuar?*

—SANTIAGO SANCHEZ: Visitarem Manacor el dia 3 de gener, del 13 al 15 de gener actuarem a Lleida i a final de mes anirem a Mataró. També és possible que tornem a Barcelona pel març o l'abril. Paral·lelament a les gires, tots els dilluns al Teatre Talia de València farem una funció perquè hi ha molta gent amb ganes de veure l'espectacle. Després d'haver estat a València dues vegades durant dotze setmanes encara s'esgoten les localitats de totes les funcions. De moment, l'obra sembla no tenir data de caducitat.

Lluc Soler